

Dnei Nicolaescu-Onofrei Liliana

Președintă

Comisia cultură, educație, cercetare,

tineret, sport și mass-media

Parlamentul Republicii Moldova

Copie: Eugeniu RUSU

Director general

Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală

Nr. 80 din 5 august 2024

Ref: proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (în domeniul dreptului de autor și drepturilor conexe)

Stimată Doamnă Președintă,

Vă salutăm din numele Asociației Naționale a Companiilor din Domeniul TIC (ATIC), Asociației Investitorilor Străini (FIA) și Asociației Patronale „Camera de Comerț Americană din Moldova” (AmCham Moldova).

În contextul consultărilor repetate a **proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (în domeniul dreptului de autor și drepturilor conexe)**, prezentăm în Anexă o serie de recomandări și propuneri adiționale, care considerăm că ar putea contribui la îmbunătățirea proiectului supus consultărilor publice.

Rămânem în continuare la dispoziția Dumneavoastră pentru orice informații suplimentare.

Cu respect,

Mila Malairău
Directoare executivă
AmCham Moldova

Irina Oriol
Directoare executivă
ATIC

Ana Groza
Directoare executivă
FIA

	Textul din proiect de lege	Textul propus	Argumentare
1.	La articolul 93, litera e) se completează în final cu textul: „Actele sau rapoartele de monitorizare întocmite în rezultatul acesteia prin mijloace de înregistrare audio, foto, video au forță probantă și pot fi utilizate ca probe în procesele civile, contravenționale sau penale;”.	Se propune excluderea acestui punct.	<p>Norma propusă contravine Codului de procedură civilă, Codului contravențional și Codului de procedură penală, care reglementează toate aspectele ce țin de pertinenta și admisibilitatea probelor administrate în procesul civil, contravențional și penal.</p> <p>Potrivit acestor acte normative (de exemplu, art. 130 CPC), <u>nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor</u>. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinenta, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.</p> <p>De asemenea, Codul contravențional și Codul de procedură penală stabilesc mijloacele prin care pot fi obținute probele administrate în procesul contravențional și penal (art. 93).</p> <p>Merită de menționat că preținsele acte sau rapoarte de monitorizare se întocmesc de către o parte la litigiu, care este parte interesată, motiv pentru care asemenea documente nu pot fi considerate drept probe. În acest context, părțile pot recurge la serviciile executorilor judecătorești în vederea întocmirii unor asemenea acte.</p>
2.	La articolul 101: se completează cu alineatele (2 ¹), (6 ¹), (9) și (10) cu următorul cuprins: „(2 ¹) Organizațiile de gestiune colectivă pot solicita în negocieri o remunerație minimă ce urmează a fi achitată de către utilizatori pentru asigurarea unui venit minim titularilor de drepturi în cazul în care sumele echivalentului remunerației procentuale sunt	Se propune excluderea acestui punct.	Conform regulii generale, stabilite la art. 101 alin. (1) din Legea nr. 230/2022, organizațiile de gestiune colectivă pot solicita în negocieri, de la aceeași categorie de utilizatori, <u>fie remunerații forfetare, fie remunerații procentuale</u> numai dacă și în măsura în care sunt utilizate opere sau alte obiecte protejate pentru care dreptul de autor sau drepturile conexe protejate se află în termenele de protecție prevăzute de lege.

	<p>mai mici decât suma remunerației minime stabilită”.</p>	<p>Norma propusă la alin. (2¹) scutește organizațiile de gestiune colectivă de necesitatea de a mai alege o anumită formă a remunerației pe care să o negocieze cu utilizatorii, deoarece se va aplica automat metoda care le asigură colectarea cuantumului maxim posibil al remunerației. Astfel, această normă oferă un privilegiu unilateral organizațiilor de gestiune colectivă, încălcând principiul egalității părților.</p> <p>În practică, organizațiile de gestiune colectivă, solicită pretinsa remunerație forfetară minimă nu doar utilizatorilor cu venituri mici, dar tuturor utilizatorilor, ceea ce face ca aceasta să nu mai fie o remunerație minimă, ci o remunerația forfetară care se aplică în toate cazurile. Conform art. 101 alin. (7) din Legea nr. 230/2022, remunerația forfetară se indexează anual pe baza indicelui de inflație. Deoarece veniturile utilizatorilor nu se indexează la fel, această prevedere ar reduce anual profitul utilizatorilor și eventual îi va forța să presteze servicii sub cost, punând în pericol viabilitatea financiară a utilizatorilor. Aceasta <u>ar determina utilizatorii să majoreze anual plățile achitate de consumatorii finali pentru servicii</u>, pentru a recupera aceste costuri suplimentare, <u>astfel stimulând și mai mult inflația.</u></p> <p>De remarcat că potrivit art. 101 alin. (4) și (5) din Legea nr. 230/2022, „remunerațiile ... <u>trebuie să fie rezonabile în raport cu valoarea economică și ponderea utilizării drepturilor în cauză ...</u>”, iar „organizațiile de gestiune colectivă <u>nu impun utilizatorilor remunerații inechitabile sau orice alte condiții inechitabile de acordare a licențelor ...</u>”. Astfel, remunerațiile procentuale, stabilite din veniturile obținute prin activitatea în cadrul</p>
--	--	---

			<p>căreia se utilizează repertoriul organizației de gestiune colectivă, reprezintă, de regulă, o soluție mai echitabilă, în sensul că asigură o dependență între cuantumul remunerației și valoarea economică a utilizării drepturilor în cauză.</p> <p>În acest context, merită de menționat, de asemenea, că salariile angajaților atât din domeniul privat, cât și din domeniul public, nu se indexează anual pe baza indicelui de inflație. Prin urmare, norma prevăzută la art. 101 alin. (7) din Legea nr. 230/2022 creează un privilegiu unilateral pentru autori și titularii de drepturi, încălcând principiul egalității drepturilor consacrat în Constituție.</p> <p>În final, observăm că nu doar organizațiile de gestiune colectivă pot fi interesate să combine cele două metode de calculare a remunerației. La rândul lor, utilizatorii ar trebui să poată solicita în negocieri ca orice remunerație forfetară stabilită să nu depășească o anumită cotă procentuală maximă din veniturile lor obținute prin activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul organizației de gestiune colectivă. În orice caz, asemenea variante alternative trebuie negociate între părți, dar nu să fie prestabilite în mod exhaustiv de lege.</p>
3.	„(6 ¹) Pentru activitatea de retransmitere prin cablu și activitatea de retransmisie a programelor de radio și televiziune, organizațiile de gestiune colectivă pot solicita numai remunerații forfetare.”	Se propune excluderea acestui punct.	Conform regulii generale, stabilite la art. 101 alin. (1) din Legea nr. 230/2022, organizațiile de gestiune colectivă pot solicita în negocieri, de la aceeași categorie de utilizatori, <u>fie remunerații forfetare, fie remunerații procentuale</u> numai dacă și în măsura în care sunt utilizate opere sau alte obiecte protejate pentru care dreptul de autor sau drepturile conexe protejate se află în termenele de protecție prevăzute de lege.

		<p>Astfel, norma propusă este discriminatorie față de utilizatorii care practică activitatea de retransmitere prin cablu și activitatea de retransmisie a programelor de radio și televiziune.</p> <p>Așa cum am menționat mai sus, conform art. 101 alin. (7) din Legea nr. 230/2022, remunerația forfetară se indexează anual pe baza indicelui de inflație. Deoarece veniturile utilizatorilor (plățile de abonament achitate de consumatorii finali) nu se indexează la fel, această prevedere ar reduce anual profitul utilizatorilor și eventual îi va forța să presteze servicii sub cost. Aceasta ar determina utilizatorii să <u>majoreze anual plățile de abonament achitate de consumatorii finali pentru servicii</u>, pentru a recupera aceste costuri suplimentare, <u>astfel stimulând și mai mult inflația</u>.</p> <p>În acest context, merită de menționat că salariile angajaților atât din domeniul privat, cât și din domeniul public, nu se indexează anual pe baza indicelui de inflație. Prin urmare, norma prevăzută la art. 101 alin. (7) din Legea nr. 230/2022 creează un privilegiu unilateral pentru autori și titularii de drepturi, încălcând principiul egalității drepturilor consacrat în Constituție.</p> <p>De remarcat că potrivit art. 101 alin. (4) și (5) din Legea nr. 230/2022, „remunerațiile ... <u>trebuie să fie rezonabile în raport cu valoarea economică și ponderea utilizării drepturilor în cauză ...</u>”, iar „organizațiile de gestiune colectivă <u>nu impun utilizatorilor remunerații inechitabile sau orice alte condiții inechitabile de acordare a licențelor ...</u>”. Astfel, remunerațiile procentuale, stabilite din veniturile obținute prin activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul</p>
--	--	--

			<p>organizației de gestiune colectivă, reprezintă, de regulă, o soluție mai echitabilă, în sensul că asigură o dependență între cuantumul remunerației și valoarea economică a utilizării drepturilor în cauză.</p> <p>Din acest motiv, utilizatorii ar trebui să fie liberi să negocieze forma remunerației (procentuală sau forfetară).</p>
4.	<p>(7) Remunerațiile forfetare se pot modifica anual, începând cu prima lună a anului următor celui în care s-au publicat metodologiile, de către organizațiile de gestiune colectivă, pe baza indicelui de inflație stabilit la nivel național. Aceste modificări se depun la AGEPI, urmând a fi publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în termen de 5 zile de la data depunerii. Modificările intră în vigoare în termen de o lună de la data publicării.</p>	<p>Se propune excluderea acestui alineat.</p>	<p>Deoarece veniturile utilizatorilor nu se indexează la fel, această prevedere ar reduce anual profitul utilizatorilor și eventual îi va forța să presteze servicii sub cost, punând în pericol viabilitatea financiară a utilizatorilor. Aceasta ar determina utilizatorii să <u>majoreze anual plățile achitate de consumatorii finali pentru servicii</u>, pentru a recupera aceste costuri suplimentare, <u>astfel stimulând și mai mult inflația</u>.</p> <p>În acest context, merită de menționat că <u>salariile angajaților atât din domeniul privat, cât și din domeniul public</u>, cu care se asimilează remunerația datorată autorilor și interpreților ca urmare a utilizării operelor și a altor obiecte protejate, <u>nu se indexează anual pe baza indicelui de inflație</u>. Prin urmare, norma prevăzută la art. 101 alin. (7) din Legea nr. 230/2022 creează un privilegiu unilateral pentru autori și titularii de drepturi, încălcând principiul egalității drepturilor consacrat în Constituție.</p> <p>La fel ca și condițiile de plată a remunerației forfetare, condițiile de modificare a acesteia trebuie să facă obiectul negocierilor între părți, dar nu să fie prestabilite de lege.</p>
5.	<p>„(9) În cazul în care părțile din comisia de negociere nu ajung la o înțelegere în termenul prevăzut la art. 100 alin. (5), negocierile se consideră eșuate</p>	<p>Se propune completarea și modificarea acestui punct.</p>	<p>În cazul eșuării negocierilor, Părțile vor trebui să depună la AGEPI un protocol însoțit de sinteza divergențelor, care să</p>

	<p>și se consemnează într-un protocol, care se depune la AGEPI în termen de 3 zile de la semnarea acestuia.</p> <p>(10) În cazul în care în condițiile alin. (9) negocierile eșuează și pentru dreptul pentru care au fost inițiate negocierile nu există nici o metodologie publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, oricare dintre părți poate depune o cerere la AGEPI prin care să solicite emiterea metodologiei pentru acel drept. Ținând cont de criteriile prevăzute la art. 100 alin. (6), precum și de argumentele și probele aduse de către părți, AGEPI emite o metodologie în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii, care se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în termen de 5 zile lucrătoare. Metodologia emisă de către AGEPI poate fi contestată în instanța de judecată”.</p>	<p>reflecte propunerile asupra cărora părțile nu au ajuns la un acord.</p> <p>De asemenea, nu este reglementat cazul în care o parte refuză sau se eschivează nejustificat de la semnarea protocolului.</p> <p>În continuare, este necesar de a preciza că în baza sintezei divergențelor, AGEPI va elabora un proiect de metodologie care va fi înaintată Guvernului spre aprobare, având în vedere că metodologia va stabili reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice și se va aplica atât părților la negocieri, cât și utilizatorilor care nu participă la negocieri și într-un final va avea efecte indirecte asupra tuturor cetățenilor care sunt beneficiari ai serviciilor și bunurilor pentru care se percepe remunerație de autor. Astfel, deoarece acest mecanism ar reprezenta în sine un sistem de ”taxare indirectă a cetățenilor”, considerăm că în cazul în care Părțile la negocieri nu ajung la un consens, iar tarifele/remunerația poartă caracter obligatoriu pentru toți, atunci aprobarea finală a acestora ar trebui să fie de competența Guvernului.</p> <p>La elaborarea proiectului de metodologie, AGEPI trebuie să țină cont nu doar de criteriile stabilite la art. 100 alin. (6), dar și de prevederile art. 99-102, în special art. 99 alin. (5)-(6), art. 101 alin. (1)-(6) și art. 102 alin. (1)-(2) și (4) din Legea nr. 230/2022.</p> <p>Totodată, termenul pentru emiterea metodologiei este prea scurt, având în vedere faptul că părților trebuie să li se acorde un termen de cel puțin 30 de zile pentru a aduce argumentele și probele în sprijinul propunerilor sale, posibil urmat de un alt termen pentru organizarea de</p>
--	--	---

			audieri și pentru aprobarea metodologiei de către Guvern.
6.	<p>Articolul 102 se completează cu alineatul (2²), cu următorul cuprins:</p> <p>(2²) Metodologiile publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova se aplică de la data avizării organizațiilor de gestiune colectivă potrivit dispozițiilor prezentei legi, indiferent de durata negocierii metodologiilor și data publicării acestora.”</p>	<p>Se propune completarea acestui punct, după cum urmează:</p> <p>Articolul 102 se completează cu alineatul (2²), cu următorul cuprins: (2²) Metodologiile publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova se aplică de la data avizării organizațiilor de gestiune colectivă potrivit dispozițiilor prezentei legi, indiferent de durata negocierii metodologiilor și data publicării acestora, <u>cu excepția cazurilor în care metodologia înlocuiește o altă metodologie publicată anterior în Monitorul Oficial al Republicii Moldova pentru același drept.”</u></p>	<p>Metodologiile publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova se aplică de la data avizării organizațiilor de gestiune colectivă numai dacă la data publicării nu există o altă metodologie publicată anterior în Monitorul Oficial al Republicii Moldova pentru același drept.</p> <p>Dacă la data publicării noii metodologii există o altă metodologie publicată anterior în Monitorul Oficial al Republicii Moldova pentru același drept, atunci noua metodologie nu poate avea efect retroactiv, deoarece art. 102 alin.(4) din Legea nr. 230/2022 stabilește că „<i>până la publicarea noilor metodologii rămân valabile vechile metodologii</i>”.</p>
7.		<p>Se propune comasarea noțiunii de retransmitere prin cablu și retransmisie și art. 74 și 75, precum și modificarea corespunzătoare a textului legii care face referință la cele două noțiuni.</p>	<p>Aceste noțiuni reprezintă, în esență, același tip de valorificare a drepturilor, deosebindu-se doar prin procedeul tehnic de asigurare a serviciului (cablu, IPTV, mobil, OTT, etc.). Divizarea artificială a acestor două noțiuni a condus la situația când au fost avizate și desemnate drept colector pentru cele două drepturi organizații de gestiune colectivă diferite și în momente diferite în timp, creând premise pentru negocierea și colectarea remunerației pentru cele două drepturi în quantum diferit și începând cu date diferite. Acesta fapt a creat premise pentru distorsionarea concurenței pe piața serviciile de retransmisie a serviciilor media audiovizuale.</p>
8.	<p>4. La articolul 118, alineatul (2) se completează cu literele c) și d) cu următorul cuprins: „c) ca alternativă la lit. a) sau lit. b), poate hotărî, încasarea unei</p>	<p>Se propune excluderea acestui punct.</p>	<p>Norma propusă contravine Codului civil:</p> <p>Articolul 934. Dreptul la despăgubiri</p>

	<p>despăgubiri de la trei până la zece salarii minime pe țară, pentru fiecare drept încălcat. d) ca alternativă la lit. a), lit. b) sau lit. c), poate hotărî, încasarea unei despăgubiri de la trei până la zece salarii minime pe țară, în cazul utilizării operelor și/sau altor obiecte protejate fără obținerea acordului sau contractului de licență.”</p>		<p>(1) Creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată.</p> <p>(2) <u>Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecința directă și necesară a neexecutării.</u></p> <p>(3) Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde și prejudiciul viitor care, în mod rezonabil, s-ar fi produs.</p> <p>(4) Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial și nepatrimonial (moral).</p> <p>...</p> <p>Articolul 936. Evaluarea despăgubirilor pentru prejudiciul patrimonial</p> <p>(1) <u>Despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligației reprezintă suma de bani care va pune creditorul, pe cât este posibil, în situația în care s-ar fi aflat dacă obligația s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real (inclusiv cheltuielile suportate și reducerea valorii bunului) și profitul ratat de creditor.</u></p> <p>(2) <u>Creditorului îi revine sarcina de a demonstra mărimea prejudiciului pentru care cere despăgubiri.</u></p> <p>De asemenea, norma propusă contravine art. 13 din Directiva 2004/48/CE, care este transpus exact la art. 118 din Legea nr. 230/2022:</p> <p><i>„(1) Statele membre asigură ca, la cererea părții prejudiciate, autoritățile judecătorești competente să ordone contravenientului care a acționat cu bună știință sau având motive suficiente de a ști acest lucru, plata către titularul dreptului a unor daune-interese adaptate</i></p>
--	--	--	--

		<p><u>prejudiciului real suferit de acesta prin încălcarea dreptului său.</u> La stabilirea daunelor-interese, autoritățile judecătorești:</p> <p>(a) iau în considerare toate aspectele necesare, cum ar fi consecințele economice negative suferite de partea prejudiciată, în special câștigul nerealizat, orice beneficiu fără justă cauză realizat de contravenient și, dacă este cazul, alte elemente în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzată titularului dreptului prin încălcarea drepturilor sale sau</p> <p>(b) ca alternativă la litera (a), pot hotărî, dacă este cazul, să fixeze o valoare forfetară pentru daunele-interese, pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau drepturilor care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi cerut autorizația de a utiliza dreptul de proprietate intelectuală respectiv.</p> <p>(2) Atunci când contravenientul a săvârșit o încălcare fără a avea știință de aceasta sau fără a avea motive rezonabile de a ști aceasta, statele membre pot să prevadă că autoritățile judecătorești pot ordona recuperarea beneficiilor sau plata unor daune-interese care pot fi prestabilite.”</p> <p>În plus, norma propusă poate genera situații în care despăgubirea prestabilă depășește cu mult orice prejudiciu real suferit de autori și titularii de drepturi. În primul rând, suma despăgubirii prestabilite este determinată într-un mod arbitrar, fără referință la careva criterii obiective. În al doilea rând, expresia „pentru fiecare drept încălcat” este ambiguă, deoarece poate fi interpretată în sensul că fiecare autor sau titular de drept afectat poate pretinde asemenea despăgubire minimă, ceea ce sumar ar putea rezulta într-un</p>
--	--	---

			<p>quantum uriaș, care ar conduce la insolvența utilizatorului.</p>
9.	<p>5. Legea se completează cu un articol nou 118¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 118¹ . Cheltuieli de judecată</p> <p>(1) La depunerea cererii în cauzele privind dreptul de autor, drepturile conexe sau alte drepturi protejate de prezenta lege, persoanele specificate la art. 110 alin. (2) se scutesc de achitarea taxei de stat.</p> <p>(2) Cheltuielile de judecată rezonabile și proporționale și alte cheltuieli suportate de partea care a avut câștig de cauză, sunt încasate de la persoana care a pierdut procesul.”</p>	<p>Se propune excluderea alin. (1).</p>	<p>În primul rând, norma propusă la alin. (1) contravine art. 14 din Directiva 2004/48/CE, care conține doar prevederile cuprinse la alin. (2).</p> <p>În al doilea rând, norma propusă la alin. (1) este discriminatorie, deoarece oferă un privilegiu exclusiv autorilor, titularilor de drepturi și organizațiilor de gestiune colectivă, încălcând principiul egalității drepturilor consacrat în Constituție.</p> <p>Punctul 1.1.13 din Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023 prevede că se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată doar acțiunile privind protecția proprietății intelectuale.</p> <p>Totodată, conform pct. 1.12 din Anexa nr. 1 la aceeași lege, pentru acțiunile referitoare la încasarea prejudiciului moral și material formulate în acțiunile privind protecția proprietății intelectuale se aplică regulile generale stabilite la pct. 1.1.</p> <p>Așa cum a arătat practica anterioară, scutirea acestor acțiuni de taxa de stat conduce la abuzuri manifestate prin depunerea unor acțiuni în sume uriașe împotriva utilizatorilor, cu scopul de a îi intimida și forța să accepte plata unor sume disproporționate pretinse de reclamanți.</p> <p>Merită de menționat că, potrivit pct. 1.1.1 din Anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023, în acțiunile privind revendicarea sumelor de retribuire a muncii și alte revendicări legate de raporturile de muncă se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată <u>doar persoanele fizice</u>, iar <u>acțiunile referitoare la încasarea prejudiciului moral nu se scutesc</u></p>

			<p><u>nici măcar pentru persoanele fizice.</u></p> <p>Dacă se insistă pe o scutire similară, aceasta ar trebui introdusă la Legea taxei de stat nr. 213/2023 și limitată la remunerația datorată autorilor și interpreților în acțiunile depuse de aceștia în calitate de persoane fizice, conform art. 121 alin. (2) din Legea nr. 230/2022, și numai la acțiunile referitoare la revendicarea remunerației datorate autorilor și interpreților ca urmare a utilizării operelor și a altor obiecte protejate:</p> <p><i><u>„Remunerația datorată autorilor și interpreților ca urmare a utilizării operelor și a altor obiecte protejate beneficiază de aceeași protecție ca și salariile, inclusiv în sensul că nu poate fi urmărită în cadrul procedurii de executare decât în aceleași condiții ca și salariul.”</u></i></p>
10.	<p>6. Articolul 123 se completează cu alineatul (8) cu următorul cuprins:</p> <p>„(8) Prezenta lege nu afectează atribuțiile, drepturile, obligațiile, capacitatea de exercițiu, capacitatea de folosință, inclusiv capacitatea de folosință și capacitatea de exercițiu a drepturilor procedurale civile a organizațiilor de gestiune colectivă, care la data intrării în vigoare a prezentei legi, își desfășurau activitatea în condițiile avizelor și deciziilor eliberate de AGEPI în baza Legii nr. 139/2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe.”</p>	<p>Se propune expunerea acestui punct în următoarea redacție:</p> <p>„(8) Expirarea perioadei pentru care organizația de gestiune colectivă sau structura comună de colectare a fost desemnată colector sau a fost desemnată să gestioneze drepturile ce cad sub incidența licenței extinse sau obligatorii nu afectează drepturile și obligațiile acesteia ce țin de colectarea, repartizarea și plata remunerației pentru perioada respectivă, cât timp aceasta rămâne avizată ca atare de către AGEPI, indiferent de legea în baza căreia a avut loc asemenea desemnare.”</p>	<p>Organizația de gestiunea colectivă sau structura comună de colectare care nu mai este avizată ca atare de către AGEPI nu poate continua să-și exercite drepturile și obligațiile ce țin de colectarea, repartizarea și plata remunerației pentru perioada în care a fost desemnată colector, deoarece nu mai corespunde cerințelor stabilite de lege pentru desfășurarea acestei activități.</p> <p>Același lucru este valabil în cazul retragerii calității de colector sau a anulării deciziei prin care organizația de gestiunea colectivă sau structura comună de colectare a fost desemnată să gestioneze drepturile ce cad sub incidența licenței extinse sau obligatorii.</p> <p>În mod normal, în aceste cazuri colectarea, repartizarea și plata remunerației trebuie să fie preluată de organizația de gestiunea colectivă sau structura comună de colectare care are statut de colector.</p>

			Această abordare este valabilă, indiferent de legea în baza căreia a avut loc avizarea sau desemnarea.
11.	<p>Art.II. Legea taxei de stat nr. 213/2023 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, nr. 306–309/549) se modifică după cum urmează: Punctul 1.12. din Anexa nr. 1 se completează în final cu cuvintele “, cu excepția acțiunilor ce reies din dreptul de autor și drepturile conexe”.</p>	<p>Se propune excluderea acestui punct și completarea pct. 1.1.13 din Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023, după cum urmează:</p> <p>„precum și persoanele fizice – în acțiunile privind revendicarea remunerației datorate autorilor și interpreților ca urmare a utilizării operelor și a altor obiecte protejate”</p>	<p>În primul rând, norma propusă contravine art. 14 din Directiva 2004/48/CE.</p> <p>În al doilea rând, norma propusă la alin. (1) este discriminatorie, deoarece oferă un privilegiu exclusiv autorilor, titularilor de drepturi și organizațiilor de gestiune colectivă, încălcând principiul egalității drepturilor consacrat în Constituție.</p> <p>Punctul 1.1.13 din Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023 prevede că se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată doar acțiunile privind protecția proprietății intelectuale.</p> <p>Totodată, conform pct. 1.12 din Anexa nr. 1 la aceeași lege, pentru acțiunile referitoare la încasarea prejudiciului moral și material formulate în acțiunile privind protecția proprietății intelectuale se aplică regulile generale stabilite la pct. 1.1.</p> <p>Așa cum a arătat practica anterioară, scutirea acestor acțiuni de taxa de stat conduce la abuzuri manifestate prin depunerea unor acțiuni în sume uriașe împotriva utilizatorilor, cu scopul de a îi intimida și forța să accepte plata unor sume disproporționate pretinse de reclamanți.</p> <p>Merită de menționat că, potrivit pct. 1.1.1 din Anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023, în acțiunile privind revendicarea sumelor de retribuire a muncii și alte revendicări legate de raporturile de muncă se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată <u>doar persoanele fizice</u>, iar <u>acțiunile referitoare la încasarea prejudiciului moral nu se scutesc</u></p>

			nici măcar pentru persoanele fizice.
--	--	--	--------------------------------------

Suplimentar, luând în considerație faptul că la momentul actual sunt multe întrebări și acuzații cu privire la transparența activității OCG și la modalitatea de repartizare a remunerației autorilor, considerăm necesară modificarea și completarea Legii cu prevederi ce ar veni să soluționeze aceste probleme:

1. Activitatea OCG, în special al collectorului, sa fie supusă controlului anual al Curtii de conturi, precum este cazul Franței, fiindcă OCG sunt organizații care gestionează bani, ce ar putea fi catalogați ca “bani publici”, deoarece sunt colectați de la cetățenii de rând prin intermediul “Utilizatorilor”, în virtutea unor prerogative legale. Credem că efectuarea controlului de personalul calificat al Curții de conturi ar constitui o garanție suplimentară de asigurare de către stat a legalității în procesul de gestiune a sumelor colectate anual.
2. Norme mai clare și detaliate cu privire la obligațiile:
 - a) de transparență a OGC, după cum este cazul României, unde OGC, începând cu data de 1 ianuarie, au obligația de a publica trimestrial, până în ultima zi a primei luni ce urmează trimestrului de referință, prin afișare la sediul acestora, precum și în format electronic, pe pagina proprie de internet, pentru trimestrul anterior, sumele colectate pe categorii de utilizatori sau alți plătitori, sumele reținute, costul gestiunii și sumele repartizate pe categorii de titulari, proveniența acestora, modul de calcul al drepturilor, precum și reținerile aplicate. (vezi art. 170 al. 2¹ al Legii **privind dreptul de autor și drepturile conexe din România** <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/259087>). Spre deosebire de RM, raportul se întocmește de OCG în termen de 8 luni de la încheierea exercițiului financiar respectiv și se publică pe pagina web oficială a organizației de gestiune colectivă. Totodată, ar trebuie să fie norme mai clare cu privire la răspunderea persoanelor fizice din organele de conducere a OCG care a admis încălcări în asigurarea obligației de transparență sau gestiunea defectuoasă a banilor colectați de la cetățenii RM pentru a fi distribuiți autorilor. La moment, nu există mecanisme clare de asigurare a acestor obligații și suntem în situația în care periodic licențele collectorilor sunt retrase fără responsabilizare.
 - b) de repartizare a sumelor colectate, precum este prevăzut în art. 170 și 171 ale Legii **privind dreptul de autor și drepturile conexe din România** <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/259087>)